

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621200827
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7621200827.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu v 1.rade: K. A., J.. XX.XX.XXXX, G. X., Š. X a žalobkyne v 2.rade: S.. S. A., J.. XX.XX.XXXX, G. X., Š. X, obaja právne zastúpení: JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová, advokátka so sídlom Poprad, Nám. sv. Egídia 95, IČO: 50 672 720, proti žalovanému: G. K. K. P., N. N.O. G. E. X, XXXXX K., P. V., K. P.: M. N., H. J. Ú. N. V. K. G. K. K. P. N., K. L. G., N. N.Í. H. X, XXX XX G. - N. S., F.: XX XXX XXX, L.. I. Q. Q. N. H. F., Q.: N., I. Č.. XXXX/V, práv. zast.: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 1.535,99 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom istinu vo výške 665,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 665,99 Eur od 20.04.2021 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietá.
- III. Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 13,28 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca v 1. rade (pôvodne len ako žalobca) sa žalobou zo dňa 12.02.2021 doručenou tunajšiemu súdu toho istého dňa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu 1.535,99 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.535,99 EUR od 12.02.2021 do zaplatenia, a nahradiť mu trovy konania.

2. Túto svoju žalobu odôvodnil tým, že mu zo strany žalovaného bola vydaná kreditná karta evidovaná u žalovaného pod zmluvou č. 42625014409200 (ďalej len „Zmluva“), v zmysle ktorej bola žalobcovi poskytnutá dňa 13.11.2013 suma vo výške 1.200,- EUR, dňa 23.04.2015 suma vo výške 33,- EUR, dňa 05.10.2015 suma vo výške 193,26 EUR, dňa 03.03.2016 suma vo výške 133,- EUR, dňa 28.10.2016 suma vo výške 270,- EUR, dňa 22.08.2017 suma vo výške 318,03 EUR, dňa 27.02.2018 suma vo výške 160,- EUR, dňa 21.06.2018 suma vo výške 136,- EUR, dňa 23.11.2018 suma vo výške 150,- EUR, dňa 31.07.2019 suma vo výške 121,89 EUR, dňa 25.10.2019 suma vo výške 90,- EUR, t.j. spolu suma 2 805,18 EUR. Dňa 23.09.2013 uzatvorila manželka žalobcu so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. 42625014409009. V tejto Zmluve je žalobca uvedený ako spoludlžník. Žalobca žiadnu inú zmluvu ako zmluvu evidovanú pod č. 42625014409009 nepodpisoval a práve z tejto zmluvy bola zo strany žalovaného vydaná kreditná karta žalobcovi. Žalovaný všetky listiny adresuje na meno žalobcu a uvádza tam zmluvu č. 42625014409200. Žalobca v Zmluve vystupuje ako spotrebiteľ,

keďže uzatvoril Zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná Zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Na žalobcu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 15.10.2020 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu (v tom čase J. M. X. M.N..) o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, pričom ako prílohu predložil Zmluvu č. 42625014409009, v ktorej vystupuje žalobca ako spoludlžník a nie zmluvu č. 42625014409200, ktorá je uvedená v tejto žiadosti. Na základe tejto žiadosti začal zamestnávateľ žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy vo výške 50,- EUR a to za mesiac október 2020 a november 2020, spolu vo výške 100,- EUR. Žalobca poukazuje na to, že dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v jeho neprospech, pretože umožňuje siahnuť na jeho majetok bez toho, aby mohol zamedziť zamestnávateľovi zrážky vykonávať. Žalobca sa musel podrobiť vopred určenej a sformulovanej zmluvnej podmienke bez toho, aby s ním žalovaný túto podmienku individuálne dohodol. Žalovaný žiadal vykonávať zrážky zo mzdy až do splatenia celého dlhu, t.j. v čase žiadosti o zrážky zo mzdy do výšky 1.780,51 EUR, bez toho, aby uviedol, z čoho dlžná suma pozostáva. Žalobca si vyžiadal od žalovaného vyhotovenie podrobného rozpisu úhrad k úveru č. 42625014409200, z ktorého vyplýva, že Celková suma uhradená zo strany žalobcu bola vo výške 4.191,17 EUR, Dlžná čiastka k 15.05.2020 bola vo výške 1 780,51 EUR, z toho Istina bola 1 554,83 EUR, Úroky, poistenie, ost. vo výške 190,68 EUR a Náklady vo výške 35,- EUR. Z tohto prehľadu vyplýva, že po zosplatnení pohľadávky bola zo strany žalobcu uhradená dňa 13.11.2020 suma vo výške 50,- EUR. Poukázal na to, že žalobcovi bol poskytnutý úver postupne až do výšky 2.805,18 EUR a dlh ku dňu podania žiadosti o zrážky zo mzdy uvedený v žiadosti o zrážky zo mzdy predstavuje sumu 1.780,51 EUR, pričom žalobca uhradil už 4.191,17 EUR, čo predstavuje skoro 100% navýšenie, čo je v rozpore s dobrými mravmi, pričom ak by žalobca uhradil aj dlžnú čiastku vo výške 1.780,51 EUR, tak by spolu uhradil sumu 5.971,68 EUR, čo predstavuje viac ako 100% navýšenie. Ďalej poukázal na to, že len prvý úver bol vo výške 1.200,- EUR, avšak všetky ďalšie úvery čerpané z kreditnej karty boli v nízkych sumách a preto nie je možné, aby žalobca ešte stále dlhoval na istine sumu 1.554,83 EUR. V ďalšom žalobca v žalobe namietal, že v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámцovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 42625014409009 je uvedená úroková sadzba vo výške 26,68 % a RPMN vo výške 26,59 %. Poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu Žilina 10Co/672/2014 a z neho citujúc, uviedol, že hodnota RPMN uvedená v Zmluve je nižšia ako úroková sadzba, a teda je preukázané, že žalovaný v Zmluve nesprávne uviedol výšku RPMN, v dôsledku čoho v Zmluve absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Ďalej žalobca namietal, že žalovaný v Zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. Súdny v takýchto prípadoch považujú neuviedenie spôsobu započítania splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky za neprijateľnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Tiež poukázal na ustanovenie 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem iných výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Namietol, že predmetná Zmluva neobsahuje podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch adresu a ani bližšie určenie kde je možné podať reklamáciu alebo sťažnosť a na základe uvedeného podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Namietol tiež absenciu termínu konečnej splatnosti, čo spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 11.04.2014, sp.zn. 20C/136/2013, z ktorého citoval. Ďalej namietal, že v Zmluve nie je uvedená žiadna informácia kedy sa predmetná Zmluva končí, preto je podľa ust. § 4 odst. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.02.2014, sp. zn. 23Co/158/2013 - 57, z ktorého citoval. Napokon namietol, že zmluvné dojednania nie sú integrálnou súčasťou Zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.2.2015, sp. zn. 6Co/396/2014, podľa ktorého sa na ustanovenia upravené v zmluvných podmienkach, vo všeobecných zmluvných, či obchodných podmienkach má prihliadať iba za podmienky, že sú podpísané, inak nenapĺňajú podmienku predpísanej písomnej formy. Súdny toto stanovisko vysvetľujú tým, že tieto zmluvné podmienky sa častokrát iba formálne prikladajú k zmluve bez toho, aby sa s nimi spotrebiteľ aj reálne oboznámil a tým zneužívajú spotrebiteľa ako slabšiu stranu zmluvného vzťahu. Preplatok

vo výške 1.535,99 EUR (t.j. rozdiel medzi súčtom zo sumy úhrad žalobcu vo výške 4.191,17 EUR, sumy úhrady dňa 13.11.2020 vo výške 50,- EUR a sumy zrážok zo mzdy vo výške 100,- EUR a sumy poskytnutého úveru vo výške 2.805,18 EUR, čo je preplatok vo výške 1.535,99 EUR) zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu v uvedenej výške, pričom si žalobca zároveň uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.535,99 EUR odo dňa 12.02.2021, kedy uvedený dátum je dňom podania žaloby na súd, až do zaplatenia.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 28.04.2021 doručenom súdu dňa 29.04.2021 k námietke nesprávneho výpočtu RPMN uviedol, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený údaj, výška úrokovej sadzby vo výške 28,68 % p.a. - fixná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere súčasne obsahuje aj údaj o výške RPMN, ktorý je v tejto uvedený vo výške 45,94 % a údaj o priemernej hodnote RPMN, ktorý je uvedený vo výške 26,59 %. Podľa žalovaného žalobca nerozlišuje medzi rozdielnymi veličinami poskytnutého úveru, a síce úrokovou sadzbou, RPMN a priemernou RPMN čo má za následok nesprávnosť ním uvádzaných tvrdení. Z tohto dôvodu považuje žalovaný tvrdenia žalobcu ohľadom absencie RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN za irelevantné. Ďalej žalovaný v predmetnom vyjadrení v súvislosti s námietkou absencie uvedenia výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov uviedol, že tento namietaný nedostatok Zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri aplikácii eurokomformného výkladu nepredstavuje takú náležitosť zmluvy, ktorá by bola nevyhnutná, a ktorej absencia by automaticky spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uviedol, že ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok (SÚDNEHO DVORA (tretia komora) - poznámka súdu) z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, ako aj na uznesenia Najvyššieho súdu SR a síce spis. zn. 3Cdo/146/2018 zo dňa 22. februára 2018 (body 25 až 27), sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 (body 28 a 29), sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23. apríla 2018 (bod 26), a sp. zn. 4Cdo/187/2017 (bod 39), z ktorých aj citoval. Taktiež v tejto súvislosti poukázal na ust. § 9 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch pôžičkách, ktoré umožňuje žalobcovi kedykoľvek od žalovaného vyžiadať tzv. amortizačnú tabuľku, takže je zrejmé, že žalobcom označené porušenie právnej povinnosti nie je v skutočnosti porušením žiadnej právnej povinnosti zo strany žalovaného. V súvislosti s námietkou absencie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, žalovaný v predmetnom vyjadrení poukázal na povinnú prílohu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s názvom Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. V uvedenej prílohe je v časti 1. jednoznačne uvedená adresa žalovaného (U. N. M..N., K. X, XXX XX G.), na ktorú sa žalovaný mohol kedykoľvek obrátiť pre prípad, kedy by sa rozhodol podať sťažnosť alebo reklamáciu týkajúca sa uzatvoreného zmluvného vzťahu. Rovnakú kontaktnú adresu žalovaný uvádza v časti 4. tejto prílohy a to pre prípad, ak by sa spotrebiteľ (žalobca) rozhodol ukončiť predmetný zmluvný vzťah formou odstúpenia od zmluvy. Adresa žalovaného, na ktorej mohol spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť bola uvedená aj na niekoľkých miestach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (poukázal na záhlavie samotnej zmluvy). V súvislosti s námietkou absencie údajov o dobe trvania zmluvy žalovaný vo vyjadrení poukázal na časť 2. bod 2.1 zmluvy, v ktorom sa uvádza, že je uzatvorená na dobu neurčitú, a v súvislosti s námietkou absencie termínu konečnej splatnosti úveru, zase na časť 2. bod 1.1. Zmluvy. V tejto súvislosti uviedol, že keďže prvá splátka mala byť podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uhradená desiaty deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bude uskutočnené prvé čerpanie (toto bolo ponechané na vôľu žalobcu, kedy sa ten rozhodne čerpať poskytnuté finančné prostriedky, čo je vzhľadom na charakter úveru pochopiteľné), je zrejmé, že pri 12 mesačných splátkach, posledná splátka pripadá na deň kedy od prvého čerpania uplynie 12 mesiacov. Žalobca mal objektívnu vedomosť o tom, kedy nastáva termín splatnosti prvej ako aj poslednej splátky úveru, čím žalovaný splnil požiadavku vyplývajúcu mu z ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Nie je totiž možné predpokladať kedy spotrebiteľ k čerpaniu tohto plnenia pristúpi a akým spôsobom a v akom rozsahu bude úver čerpaný. Prirodzene tento dátum nie je možné z tohto dôvodu určiť ani približne a preto sa výklad prezentovaný žalobcom javí ako nelogický a nesprávny. Konečnú splatnosť úveru je možné presne určiť len pri klasickom úvere, pričom v dojednaniach týkajúcich sa klasického úveru je tento dátum aj riadne uvedený. Aplikovať však rovnaké podmienky na revolvingový úver nie je možné. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/39/2017 zo dňa 26.04.2017, z ktorého aj citoval. V ďalšom sa žalovaný v rámci uvedeného vyjadrenia podrobne zaoberal inštitútom Dohody o zrážkach, ku ktorému sa podrobne vyjadroval. Napokon v predmetnom vyjadrení žalovaný uviedol, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je daný, keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti, ak

žalobca plnil žalovanému na základe platnej zmluvy, tak nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovaného. Uviedol, že suma, ktorá bola uhradená žalobcom vo výške 4.191,17 EUR nepredstavuje iba istinu, ale aj dohodnuté úroky, poplatok za poistenie, ktoré si žalobca vybral. Žalovaný (správne malo byť žalobca - poznámka súdu) svojim mesačnými splátkami uhrádzal nielen istinu ale aj dohodnuté úroky a zároveň aj poplatok za poistenie, ktoré si vybral. Úroky a poplatky boli z jednotlivých predpísaných platieb uhrádzané postupne. Žalobca žalovanému uhradil do času podania žaloby časť istiny úveru, poistné, úroky ako aj vzniknuté poplatky tak ako sa na to zaviazal Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a nedošlo k žiadnej úhrade, ktorá by sa dala považovať za bezdôvodné obohatenie. Tiež spochybnil spôsob výpočtu peňažnej čiastky bezdôvodného obohatenia, poukazujúc na to, že tvrdenie žalobcu, že tento vyčerpal z kreditnej karty poskytnutej mu žalovaným peňažné prostriedky iba v objeme 2.805,18 EUR, sa nezakladá na pravde, nakoľko z Rozpisu vyplýva, že žalobca vyčerpal od žalovaného v rámci poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky celkom v objeme 3.725,18 EUR. Na záver uvedeného vyjadrenia žalovaný vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku, keďže považuje údajné právo na vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia za premlčané. Uviedol, že právo na vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia z titulu, že časť úhrad sa započítavala na úroky je premlčané v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Úroky a poplatky za poistenie boli z jednotlivých predpísaných platieb uhrádzané postupne. Keďže premlčacia doba plynie samostatne pre každé čiastkové plnenie a počítá sa od pripísania jednotlivých platieb (úhrad splátok) na účet žalovaného. Žalovaný má za to, že k bezdôvodnému obohateniu vôbec nedošlo.

4. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.05.2021, žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu podal návrh, aby do konania na strane žalobcu pristúpila jeho manželka S.. S. A., J.. XX.XX.XXXX, G. X., Š. X. Návrh odôvodnil tým, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 42625014409009 bola uzatvorená medzi žalovaným, žalobcom ako spoludlžníkom a dlžníkom - S.. S. A., pričom má za to, že na strane žalobcu má byť aj dlžník, keďže ide o nútené procesné spoločenstvo, keď je nevyhnutná účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. S.. S. A. vyjadрила súhlas so vstupom do tohto konania.

5. Tunajší súd uznesením sp.zn. 16Csp/35/2021-66 zo dňa 15.06.2021 pripustil, aby do konania na strane žalobcu pristúpila S.. S. A., J.. XX.XX.XXXX, G. X., Š. X ako žalobkyňa v 2. rade. Uvedené uznesenie sa stalo právoplatným dňa 01.07.2021.

6. V následne písomnej replike zo dňa 15.07.2021 doručenej súdu dňa 16.07.2021 obaja žalobcovia zotrvali na námietke, že RPMN je uvedená v zmluve nesprávne, pretože RPMN vo výške 45,94% (ako uvádza žalovaný) je uvedená pri poskytnutí úveru vo výške 5.000,- EUR, avšak žalobcovi bol poskytnutý revolvingový úver v čase podpisu zmluvy vo výške 600,- EUR, tak ako je uvedené v zmluve ako „aktuálna výška úverového rámca“. Aj pri tomto úverovom rámci je dohodnutá rovnaká výška úrokovej sadzby a to 28,68% p.a. - fixná. Pri poskytnutom revolvingovom rámci 600,- EUR je pri úrokovej sadzbe 28,68 % uvedená RPMN vo výške 26,59%, čo je menej ako úroková sadzba. V zmluve bola dojednaná fixná úroková sadzba vo výške 26,68 %, pričom podľa údajov NBS bola priemerná úroková sadzba pri nových spotrebiteľských úveroch pre domácnosti so splatnosťou do 5 rokov vo výške 8,96% a nad 5 rokov vo výške 11,45%. Dojednaná úroková sadzba bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, keďže prekročovala priemernú sadzbu o viac ako trojnásobok, resp. viac ako dvojnásobok. Dohodnutá výška úrokov 26,68 % ročne uvedená v zmluve podstatne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci september 2013. Dohodnutá výška úrokov musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Majú za to, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 26,68 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je zmluva v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka neplatná. Na základe vyššie uvedeného predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný. V tejto súvislosti poukázali na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, z ktorého aj citovali. Žalobcovia ďalej v predmetnej replike poukázali na to, že predmetnou zmluvou bol žalobkyňa v 2. rade ako spotrebiteľke tento právny úkon nanútený popri právnom úkone, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (získanie úveru na nákup tovaru), pričom v danom prípade sa jedná o nedostatok vôle žalobkyne v 2. rade vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným. Uviedli, že, že pokiaľ žalobkyňa v 2. rade chcela získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo jej primárnou pohnútkou, musela podpísať priloženú pretlač listiny. Uviedli, že revolvingový úver v časti 2. zmluvy je absolútne iný právny vzťah, ktorý uzavrieť nechcela. Ďalej žalobcovia v predmetnej replike uvádzali, že obligatórnou náležitosťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru, ako to vyplýva z § 9 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona. V tomto konkrétnom

prípade nemožno jednoznačne určiť v akej výške úverového rámca bol žalobcom poskytnutý úver, keď v zmluve sú uvedené dve výšky úverového rámca a to 5.000 Eur a následne aktuálna výška úverového rámca 600,- Eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom a teda nie je zrejmé, akú vlastne výšku úverového rámca si účastníci zmluvy dohodli. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je pritom zrejmé, že musí byť uvedený 1 údaj o celkovej výške úveru a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje. V zmluve použité vyjadrenie výšky spotrebiteľského úveru tak nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom citovaného zákonného ustanovenia. Tiež namietali, že v predmetnej zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška mesačnej splátky. Formulácia, že táto výška predstavuje minimálne 3% z aktuálnej výšky z úverového rámca týmto kritériám nezodpovedá. Jednak spotrebiteľ si musí sám vypočítať príslušné % z aktuálnej výšky úverového rámca, ale navyše je použitá formulácia o minimálnej výške mesačnej splátky, a teda opäť nie je zrozumiteľne a určito vyjadrená táto obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedená v § 9 ods. 2 písm. l/ citovaného zákona. Poskytnutý revolvingový úver preto pre absenciu vyššie uvedených náležitostí žalobcovia považujú za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona.

7. Žalovaný v písomnej duplike zo dňa 09.08.2021 doručenej súdu dňa 10.08.2021 vo vzťahu k namietanej výške dojedanej sadzby úrokov, ktorá by mala byť podľa žalobcov v rozpore s dobrými mravmi, poukazuje na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý uviedol, že samotný úrok nemožno stotožňovať s odmenou za poskytnutý úver, keďže v tomto úroku nie sú zahrnuté aj ďalšie s tým súvisiace poplatky a preto jedinou podstatnou veličinou je výška RPMN. Zo znenia ust. § 53 ods. 6 ďalej vyplýva, že primeranosť odplaty sa má posudzovať na finančnom trhu ako celku, a teda s ohľadom nielen na banky, ale aj s ohľadom na nebankové spoločnosti. V tejto súvislosti poukázal na tabuľku s názvom „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013“, z ktorej vyplýva, že pre kreditné karty bola priemerná hodnota RPMN vo výške 26,59 %. Ako vyplýva priamo zo znenia ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pre posúdenie primeranosti odplaty sa má posudzovať odplata na finančnom trhu ako celku, t. j. zahŕňa nielen banky ale aj nebankové subjekty. Navyše pre posúdenie primeranosti odplaty je podstatná priemerná hodnota RPMN a nie výška samotných úrokových sadzieb. Ďalej v uvedenej duplike poukázal na to, že hodnota RPMN vzťahujúca sa na poskytnutý úver je jednoznačným spôsobom uvedená v zmluve v časti RPMN a to ako hodnota vo výške 45,94 %. Hodnota 26,59 % na ktorú žalobcovia vo svojom vyjadrení poukazujú nie je hodnotou vzťahujúcou sa k uvedenej zmluve. Hodnota RPMN vo výške 26,59 % predstavuje tzv. priemernú hodnotu RPMN platnú pre štvrtrok, v ktorom sa zmluva podpisovala. Zmluva bola uzavretá dňa 23.09.2013 teda ako priemerná hodnota RPMN sa v danom období použije priemerná hodnota RPMN zistená za predchádzajúci štvrtrok. V tomto konkrétnom prípade za 2. štvrtrok 2013. Bolo zákonnou povinnosťou žalovaného výšku priemernej hodnoty RPMN v zmluve uviesť. Uvedenie tejto hodnoty preto nemôže spôsobovať nejasnosť a nezrozumiteľnosť. Navyše vtedy platná právna úprava neustanovovala do akej výšky je možné úroky dohodnúť. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41/Co/31/2018, z ktorého aj citoval. Ďalej sa žalovaný v duplike vyjadril k samotnému výpočtu RPMN, kedy uviedol, že tento je tiež uvedený správne. Výpočet vysvetľujúci RPMN ráta s dojednanou výškou úverového rámca vo výške 600,-- EUR, pričom celková výška mesačnej splátky pri pravidelných 12 rovnakých mesačných splátkach by činila spolu 61,--EUR (58,10 EUR splátka + 2,90 EUR poplatok za správu úveru). Celkovo by tak zaplatená čiastka predstavovala sumu 732,-- EUR, z čoho vyplýva, že hodnota RPMN je 43,97 %, čo je menej ako 45,94 % uvedených v zmluve. Hodnota RPMN je síce uvedená nesprávne, avšak bezúročnosť a bezpoplatkovosť spôsobuje len hodnota RPMN uvedená v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný zdôraznil, že skutočná hodnota RPMN by nebola vyššia ako zmluvne dojednaná hodnota RPMN vo výške 45,94 % ani v prípade čerpania revolvingového úveru prevyšujúceho sumu 600,-- EUR. Ďalej poukázal na to, že priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty v čase uzavretia zmluvy bola 26,59 %. Za podstatné prevýšenie obvyklej odplaty sa považuje prevýšenie o dvojnásobok až trojnásobok oproti obvyklej odmene. V uvedenom prípade predstavuje obvyklú odmenu za úvery poskytnuté formou kreditnej karty priemerná hodnota RPMN za kreditné karty t. j. 26,59 % (viď „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013“). Dvojnásobok uvedenej hodnoty by predstavovala hodnota 53,18 %, avšak dojednaná výška odplaty bola stanovená ako hodnota RPMN vo výške 45,94 %. Je teda zrejmé, že v uvedenom prípade dojednaná odplata podstatne neprevyšuje odmenu obvykle požadovanú na finančnom trhu a nemôže byť tak neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Opätovne aj v tejto duplike žalovaný zotrval na námietke premlčania a opätovne poukázal na to, že žalobcovia vyčerpali z kreditnej karty celkovo 3.725,18 EUR a zaplatili

celkovo 4.291,17 EUR. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená ešte v roku 2013. Úroky a poplatky za poistenie boli z jednotlivých predpísaných platieb uhrádzané postupne. Keďže premlčacia doba plynie samostatne pre každé čiastkové plnenie a počíta sa od pripísania jednotlivých platieb (úhrad splátok) na účet spoločnosti žalovaného, preto má za to, že k bezdôvodnému obohateniu vôbec nedošlo. K námietke žalobcov, že uvedený právny úkon bol žalobkyni v 2. rade nanútený popri inom právnom úkone, žalovaný v predmetnej duplike označil za hrubo zavádzajúce ba dokonca v niektorých častiach aj vyslovene nepravdivé. Poukázal na 6 stranu príslušnej zmluvnej dokumentácie, kde sa nachádza samostatná kolónka na podpis Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a samostatná kolónka na podpis Zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a v tejto súvislosti uviedol, že pokiaľ teda žalobcovia nechceli Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karte uzavrieť, nemuseli ju vôbec podpísať. Navyše samotné podpísanie tejto tzv. revolvingovej zmluvy ešte neznamenalo aj faktickú aktiváciu úverovej zmluvy. K aktivácii tejto zmluvy sa ešte vyžadovalo aj aktívne konanie žalobcu, ktorý po doručení kreditnej karty musel túto aktivovať a to buď realizovaním platby alebo výberom hotovosti z bankomatu. Tvrdenie žalobcu, že mu táto tzv. revolvingová zmluva bola nanútená je nepravdivé a navyše zo správania žalobcu po doručení kreditnej karty je zrejmé, že tento chcel túto zmluvu uzavrieť. Pokiaľ by bolo pravdou, že túto zmluvu žalobca uzavrieť nechcel, nemusel doručnú kreditnú kartu aktivovať. Aktivovaním kreditnej karty však dal jednoznačne najavo, že má záujem využívať tzv. revolvingový úver. V závere dupliky žalovaný opätovne poukázal na rozsudok (SÚDNEHO DVORA (tretia komora) - poznámka súdu) z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3Cdo/146/2018 zo dňa 22. februára 2018 (body 25 až 27), z ktorých aj citoval.

8. Na pojednávaní konanom dňa 20.09.2021 po vyslovení predbežného právneho posúdenia predmetného sporu súdom žalobcovia cestou svojej právnej zástupkyne vo vzťahu k žalovaným vznesenej námietke premlčania poukazovali na to, že uvedené bezdôvodné obohatenie žalovaného sa premlčí za 10 rokov odo dňa kedy k nemu dôjde, pričom žalobcovia sa o tomto bezdôvodnom obohatení dozvedeli v deň keď navštívili advokátsku kanceláriu svojej právnej zástupkyne, ktorá im to oznámila. Úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť vyvodzovali z toho, že v prípade danej zmluvy ide o formulárový typ zmluvy, do ktorého žalobcovia nemôžu zasahovať.

9. Žalovaný ohľadne uvedenej námietky zotrval na svojich písomných vyjadreniach.

10. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako aj Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.09.2013, s podpísaným formulárom „Prihláška k poisteniu - Poistenie pravidelných platieb“ a s formulármi „Základné informácie o poistení schopnosti splácať Pôžičku U.“ a „ Základné informácie o poistení pravidelných platieb CTM“, s Prehľadom úhrad vedeným na žalobcu v 1. rade pod VS: 5014409200, s Potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021, s Potvrdením o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021, s prehľadom úhrada vytvoreným žalobcami, s Prípisom sp.zn. CET 5014409200 zo dňa 06.10.2020 označeným ako „Opakovaná výzva na úhradu“, s Prípisom zo dňa 15.10.2020 označeným ako „Žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy“, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Kreditné karty pre 2. štvrtrok roku 2013 so stavom platným k 31.07.2013, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a síce s výstupom z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

11. Právny predchodca žalovaného (U. N. a.s.) a žalobcovia (žalobkyňa v 2. rade ako dlžník a žalobca v 1. rade ako spoludlžník) uzavreli dňa 23.09.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako aj Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 9.637,-Eur.

12. V súvislosti s týmto úverom zo Zmluvy ďalej vyplynulo, že právny predchodca žalovaného a žalobcovia sa pri tomto úvere dohodli na mesačných splátkach vo výške 175,23 Eur, že úver mal byť

splatený v 120 mesačných splátkach so splatnosťou k 15-temu dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej mesačnej splátky bola stanovená na 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške a konečná splatnosť tohto úveru bola stanovená na 15.10.2023. Podľa zmluvy výška úrokovej sadzby bola uvedená vo výške 16,39 % p.a. a bola uvedená ako fixná a RPMN predmetného úveru bolo stanovené hodnotou 17,68 %. Zo zmluvy ďalej vyplynulo, že priemerná RPMN pri tomto úvere bola stanovená hodnotou 13,44 %. Celková čiastka určená k zaplateniu bola v sume 19.653,60 Eur.

13. Podľa článku 2 bod 2.1. časti 1 predmetnej zmluvy, táto bola uzatvorená na dobu určitú a to po dobu trvania záväzkov z predmetnej zmluvy.

14. Zároveň vyššie uvedenou Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako aj Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, a to podľa jej časti 2 dňa 23.09.2013 právny predchodca žalovaného a žalobcovia založili medzi sebou aj revolvingový úverový vzťah, a teda uzavreli aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere.

15. V bodoch 18. a 19. vyššie uvedenej zmluvy je evidentné, že jej zmluvné strany samostatne podpisujú ako vyššie uvedenú zmluvu o bezúčelovom spotrebiteľskom úvere, ktorého náležitosti sú vymedzené v Časti 1 uvedenej zmluvy (bod 18. zmluvy), tak aj samostatne podpisujú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorého náležitosti sú vymedzené v Časti 2 uvedenej zmluvy (bod 19. zmluvy).

16. Podľa časti 2 bodu 1 vyššie uvedenej zmluvy sa zmluvné strany v súvislosti s uvedeným revolvingovým úverom dohodli na výške úverového rámca 5.000,--EUR, aktuálnej výške úverového rámca: 600,--EUR, výške mesačnej splátky minimálne 5% z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,--EUR, pričom splatnosť mesačnej splátky bola stanovená na 10-tý deň v mesiaci a prvá splátka mala byť splatná 10-tý deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené čerpanie revolvingového úveru.

17. Podľa zmluvy výška úrokovej sadzby pre tento revolvingový úver bola uvedená vo výške 28,68 % p.a. a bola uvedená ako fixná a RPMN predmetného revolvingového úveru bola stanovená hodnotou 45,94 %. Zo zmluvy ďalej vyplynulo, že priemerná RPMN u tohto revolvingového úveru bola uvedená hodnotou 26,59%.

18. Vyššie uvedená hodnota priemernej RPMN uvedená v tejto zmluve pri tomto revolvingovom úvere zodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovanej Ministerstvom financií SR na jeho internetovej stránke pre Kreditné karty pre 2. štvrtrok roku 2013, pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.07.2013.

19. V zmluve sa nachádzal indikatívny výpočet RPMN, podľa ktorého pre výpočet RPMN bola výška čerpania Revolvingového úveru 600,00 EUR, s výškou mesačnej splátky 58,10 EUR, s poplatkom za správu úveru 2,90 EUR a splatením Revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných, pričom pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poisťného, pretože poistenie nie je podľa obsahu uvedeného článku tejto zmluvy podmienkou poskytnutia Revolvingového úveru a dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením Revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím Revolvingového úveru. Zároveň pri tomto indikatívnom výpočte bola uvedená aj celková čiastka k zaplateniu a to sumou 732,-- EUR.

20. Vyššie uvedená zmluvná hodnota RPMN pre predmetný revolvingový úver nezodpovedala hodnote RPMN určenej podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, u ktorej pri zadaní parametrov uvedených pre jej výpočet priamo v predmetnej zmluve, a síce „dátum pôžičky“: 23.09.2013 /t.j. dátum uzavretia zmluvy/, „výška pôžičky“: 600,-- EUR, „Periodicita splátok“ : mesačne, „Počet splátok“: 12, „Deň splátky“: 10-tý deň, „Dátum prvej splátky“: 10.10.2013 a "Dodatočnom náklade" 0,--EUR pri zohľadnení splátky 61,- EUR (t.j. súčet sumy 58,10 EUR ako hodnoty splátky uvedenej v zmluve a sumy 2,90 EUR ako poplatku za správu úveru, ktorý podľa indikatívneho výpočtu uvedeného v zmluve, mal byť do tohto výpočtu zahrnutý), predstavuje hodnotu 50,30 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 732,-- EUR. Uvedený údaj je tak uvedený v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov.

21. Podľa uvedenej zmluvy ako bezúčelový spotrebiteľský úver (Časť 1 článok 1 zmluvy), tak aj revolvingový úver (časť 2 článok 1 zmluvy) boli poistené , kedy mal byť zvolený rozšírený súbor poistenia s poplatkom za poistenie vo výške 6,99%.

22. Z formulára „Prihláška k poisteniu - Poistenie pravidelných platieb (Zmluva o poskytovaní spotrebiteľského úveru „Pôžička U. č. 42625014409009)“, ktorý bol žalobkyňou v 2. rade podpísaný dňa 23.09.2013, vyplynulo, že touto prihláškou pristúpila k poisteniu v rozsahu - Základný súbor poistenia (poistenie pravidelných platieb pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pre prípad pracovnej neschopnosti) , s tým že uvedený zvolený súbor poistenia sa zaviazala platiť právnemu predchodcovi žalobcu (spoločnosti U. N. a.s.), pričom poplatok za uvedené poistenie predstavoval sumu 8,40 EUR mesačne, čím sa podľa tejto prihlášky navyšovala suma mesačnej splátky na uvedenom úvere na sumu 183,63 EUR.

23. Okrem toho z formulára „Základné informácie o poistení pravidelných platieb CTM “ vyplynulo, že poistné pre základný súbor pre vekovú kategóriu od 18-30 rokov bolo 4,52 EUR mesačne, pre vekovú kategóriu od 31-45 rokov bolo 5,68 EUR mesačne a pre vekovú kategóriu od 46-65 rokov bolo 8,39 EUR mesačne. V prípade rozšíreného súboru pre vekovú kategóriu od 18-30 rokov bolo 8,94 EUR mesačne, pre vekovú kategóriu od 31-45 rokov bolo 10,10 EUR mesačne a pre vekovú kategóriu od 46-65 rokov bolo 12,81 EUR mesačne.

24. Z prehľadu úhrad vedeného na žalobcu v 1. rade pod VS: 5014409200 však vyplynulo, že tomuto síce bola prvá splátka predpísaná v sume 52,37 EUR, avšak podľa tohto prehľadu mesačne na poistenie bola určovaná suma 3,36 EUR a na samotnú mesačnú splátku úveru len suma 49,01 EUR (t.j. súčet sumy určenej na úhradu istiny a úroku). Následne mu bola predpisovaná celková výška mesačnej splátky v sume 48,-- EUR, avšak podľa tohto prehľadu mesačne na poistenie bola určovaná suma 3,36 EUR a na samotnú mesačnú splátku úveru len suma 44,64 EUR (t.j. súčet sumy určenej na úhradu istiny a úroku). Zároveň z uvedeného prehľadu vyplynulo, že žalobcovia tiež mali uhrádzať aj poistenie platieb BP v desiatich platbách po 10,--EUR , t.j. spolu 100,--EUR (t.j. 30.10.2013 - položka 1 prehľadu, 27.11.2013 - položka 12 prehľadu, 27.12.2013 - položka 19 prehľadu, 29.01.2014 - položka 28 prehľadu, 26.02.2014 - položka 36 prehľadu, 27.03.2014 - položka 46 prehľadu, 28.04.2014 - položka 54 prehľadu, 28.05.2014 - položka 62 prehľadu, 26.06.2014 - položka 70 prehľadu, a 29.07.2014 - položka 77 prehľadu).

25. Podľa článku 13 časti 3 predmetnej zmluvy (ktorý platil ako pre účelový spotrebiteľský úver, tak aj pre revolvingový spotrebiteľský úver) neoddeliteľnou súčasťou zmluvy mal byť aj aktuálny sadzobník poplatkov a reklamačný poriadok, ktoré sú zverejnené na internetovej stránke U. a dostupné v sídle spoločnosti U.. U. je oprávnený jednostranne zmeniť výšku poplatkov stanovených sadzobníkom poplatkov z dôvodu zmeny podmienok závislých na objektívnych skutočnostiach, napr. zmena všeobecné záväzných právnych predpisov, zmena úrokových sadzieb na finančných trhoch alebo zmena obchodnej politiky. U. je povinný oznámiť zmenu nákladov a termín účinnosti zmeny najmenej 30 dní pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny, napr. písomne, na internetových stránkach U., u zmluvných partnerov U. a pod..

26. Podľa Potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021 predloženého žalovaným mali byť v prospech žalobcov v prípade revolvingového spotrebiteľského úveru odfinancované finančné prostriedky v celkovom objeme 3.725,18 EUR.

27. Z prehľadu úhrad vedeného na žalobcu v 1. rade pod VS: 5014409200, vyplynulo, že žalobcovi bola dňa 13.11.2013 poskytnutá suma 1.200,--EUR. Okrem toho z uvedeného prehľadu vyplynulo, že žalobcovi tiež vykonali výbery a to dňa 14.02.2014 v sume 10,--EUR (položka 35 prehľadu), dňa 25.03.2014 v sume 60,--EUR (položka 45 prehľadu), dňa 09.09.2014 v sume 50,--EUR (položka 87 prehľadu), dňa 10.10.2014 v sume 20,--EUR (položka 100 prehľadu), dňa 19.11.2014 v sume 300,--EUR (položka 112 prehľadu), dňa 24.11.2014 v sume 60,--EUR (položka 113 prehľadu), a dňa 28.01.2015 v sume 40,--EUR (položka 129 prehľadu). Sumy uvedených položiek súhlasia so sumami rovnakých položiek uvádzaných v Potvrdení o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021. Spolu tak bol realizovaný výber peňažných prostriedkov v celkovom objeme 1.740,--EUR.

28. Okrem toho bolo podľa predmetného prehľadu v prospech žalobcov vykonané finančné plnenie dňa 23.04.2015 v sume 33,--EUR (položka 149 prehľadu), dňa 05.10.2015 v sume 193,26 EUR (položka 185 prehľadu), dňa 03.03.2016 v sume 133,-- EUR (položka 218 prehľadu), dňa 28.10.2016 v sume 270,-- EUR (položka 268 prehľadu), dňa 22.08.2017 v sume 318,03 EUR (položka 330 prehľadu), dňa 27.02.2018 v sume 160,-- EUR (položka 367 prehľadu), dňa 21.06.2018 v sume 136,-- EUR (položka 393 prehľadu), dňa 23.11.2018 v sume 150,-- EUR (položka 423 prehľadu), dňa 27.03.2019 v sume 105,-- EUR (položka 452 prehľadu), dňa 31.07.2019 v sume 121,89 EUR (položka 481 prehľadu), a dňa 25.10.2019 v sume 90,-- EUR (položka 503 prehľadu). Sumy uvedených položiek súhlasia so sumami rovnakých položiek uvádzaných v Potvrdení o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021. Spolu tak bolo žalobcom poskytnuté uvedené finančné plnenie vo výške 1.710,18 EUR.

29. Tiež sa z uvedeného úverového účtu podľa tohto prehľadu uhrádzalo žalobcom Poistenie Európa v siedmych platbách po 25,--EUR, t.j. spolu 175,--EUR (t.j. 18.11.2013 - položka 11 prehľadu, 25.11.2014 - položka 115 prehľadu, 26.11.2015 - položka 197 prehľadu, 28.11.2016 - položka 274 prehľadu, 28.11.2017 - položka 348 prehľadu, 28.11.2018 - položka 424 prehľadu a 27.11.2019 - položka 510 prehľadu). Sumy uvedených položiek súhlasia so sumami rovnakých položiek uvádzaných v Potvrdení o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021.

30. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že sa žalobcom uhrádzalo aj poistenie platieb BP v desiatich platbách po 10,--EUR, t.j. spolu 100,--EUR (t.j. 30.10.2013 - položka 1 prehľadu, 27.11.2013 - položka 12 prehľadu, 27.12.2013 - položka 19 prehľadu, 29.01.2014 - položka 28 prehľadu, 26.02.2014 - položka 36 prehľadu, 27.03.2014 - položka 46 prehľadu, 28.04.2014 - položka 54 prehľadu, 28.05.2014 - položka 62 prehľadu, 26.06.2014 - položka 70 prehľadu, a 29.07.2014 - položka 77 prehľadu). Sumy uvedených položiek súhlasia so sumami rovnakých položiek uvádzaných v Potvrdení o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021.

31. Z prehľadu úhrad vedeného na žalobcu v 1. rade pod VS: 5014409200, ako aj z Potvrdenia o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021 predloženého žalovaným vyplynulo, že na daný úverový vzťah zo strany žalobcov bola uhradená celková suma 4.291,17 EUR.

32. Prípisom sp.zn. CET 5014409200 zo dňa 06.10.2020 označeným ako „Opakovaná výzva na úhradu“, žalovaný cestou svojho právneho zástupcu vyzval žalobcu v 1. rade na úhradu sumy 1.780,51 EUR, ktorá mala vyplývať z úveru poskytnutého na základe Zmluvy o poskytnutí úveru č. 42625014409200.

33. Prípisom zo dňa 15.10.2020 adresovaným I. J. N. K. X. a označeným ako „Žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy“ žalovaný uvedeného adresáta, ktorý podľa tvrdenia žalobcu v 1. rade, ktoré žalovaný nespochybnil, bol v uvedenom období jeho zamestnávateľom, požiadal o vykonanie zrážok zo mzdy uvedeného žalobcu na základe zmluvy o poskytnutí úveru č. 42625014409200, ktorá ku dňu spisania uvedeného prípisu mala predstavovať sumu 1.780,51 EUR.

34. Právnym nástupcom právneho predchodcu žalobcu, t.j. obchodnej spoločnosti - U. N., M..N., ktorá zanikla dňom výmazu, t.j. dňom 30.06.2016 sa podľa výpisu z obchodného registra v SR stal terajší žalobca, pričom podľa výpisu z registratúry obchodného súdu v K., z hlavného zápisu v obchodnom a podnikovom registri je žalobca vedený ako obchodná spoločnosť s dátumom zápisu od 07.12.1954, čo je súdu známe z jeho doterajšej rozhodovacej činnosti.

35. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty ako aj Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretej medzi stranami sporu (ďalej len ako „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia,

sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

39. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365,369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

40. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

41. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

42. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

43. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

44. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

45. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

46. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

47. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 17.10.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 264968986563961, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

48. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

49. Podľa § 7 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17).

50. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

51. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

52. Podľa § 21 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.

53. Podľa § 21 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

54. Podľa článku 10 ods. 2 SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza

g./ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.

55. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

56. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

57. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

58. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

59. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené

so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

60. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

61. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

62. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

63. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.09.2013, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

64. Podľa §10d ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

65. Podľa §10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplata sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

66. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

67. Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

68. Podľa § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

69. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

70. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

71. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

72. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

73. Podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

74. Podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

75. Podľa ust. § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

76. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobcovia majú nárok na nimi uplatňovanú sumu a jej príslušenstvo len v čiastočnom rozsahu.

77. Predovšetkým nebolo pochyb, že vzťah založený Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako aj Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.09.2013 medzi žalobcami ako spotrebiteľmi a žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávny a teda že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). V čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 1 ods. 2 zák.č.129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom podľa § 2 písm. a.) a b.) citovaného zákona sa spotrebiteľom rozumela fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúkala alebo poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

78. Z predloženej zmluvy nie je zrejme, aby žalobcovia pri uzatváraní uvedenej zmluvy konali v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačených tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto

navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenom tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobcov. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

79. V danom spore bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania žalobcami uplatneného nároku a preto sa súd s ňou musel vyporiadať ako prvou.

80. V tejto súvislosti súd konštatuje, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdna vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní /teraz v civilnom sporovom konaní - poznámka súdu / má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov /porovnaj uznesenie Ns SR sp.zn. 5Cdo/265/2009 zo dňa 17.02.2011/.

81. Žalovaný argumentoval v súvislosti s uvedenou námietkou tým, že úroky a poplatky za poistenie boli z jednotlivých predpísaných platieb uhrádzané postupne a keďže premlčacia doba plynie samostatne pre každé čiastkové plnenie a počíta sa od pripísania jednotlivých platieb (úhrad splátok) na účet žalovaného právo na vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia z titulu, že časť úhrad sa započítavala na úroky, je premlčané v trojročnej objektívnej premlčacej dobe.

82. Naproti tomu žalobcovia v rámci prednesu svojej právnej zástupkyne na pojednávaní poukazovali na to, že uvedené bezdôvodné obohatenie žalovaného sa premlčí za 10 rokov odo dňa kedy k nemu dôjde, pričom žalobcovia sa o tomto bezdôvodnom obohatení dozvedeli v deň, keď navštívili advokátsku kanceláriu svojej právnej zástupkyne, ktorá im to oznámila. Úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť vyvodzovali z toho, že v prípade danej zmluvy ide o formulárový typ zmluvy, do ktorého žalobcovia nemôže zasahovať.

83. Súdna prax sa ustálila na názore, že z hľadiska posúdenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, ako aj o osobe toho, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že sa oprávnený mohol dozvedieť pri vynaložení vyššej starostlivosti o tejto skutočnosti aj skôr (R25/86). Uvedená vedomosť predpokladá znalosť skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, keď skutočnosť nadobudnutia informácie o právnej možnosti (právnej kvalifikácii) domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia nie je relevantná (NS SR 1Cdo/67/2011, 5Cdo/121/2009). Ústavný súd v Náleze sp.zn. III/ÚS/43/2020 z 12.5.2020 konštatoval, že na účely posudzovania premlčania v spotrebiteľských sporoch, sú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/67/2011, a sp.zn.5Cdo/121/2009 vystavané na odlišných skutkových okolnostiach a nedávajú odpoveď na otázku, či je na mieste odvíjať začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby od znalosti spotrebiteľa o právnej úprave zakotvujúcej bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, teda či je dôvod vychádzať zo zásady „nezalosť zákona neospravedlňuje“, a nedávajú odpoveď ani na otázku, či za takého stavu je moment, keď reálne dôjde k plneniu spotrebiteľa nad rámec istiny, rozhodujúci z pohľadu záveru o skutočnej vedomosti spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia.

84. SÚDNY DVOR EÚ (prvá komora) vo svojom rozsudku z 22.4.2021 vo veci C-485/2019 LH c/a Profi Credit Slovakia s.r.o., prijal záver, že zásada efektivity (komunitárneho práva) bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených

v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých zmluvných podmienok sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. SÚDNY DVOR EÚ vychádzal zo zistenia, že podmienky na uplatnenie nárokov zo zmlúv o úvere stanovené pre spotrebiteľa na včasné uplatnenie nároku v konaní pred súdom, ktoré vyžadujú, aby podal žalobu najneskôr v lehote troch rokov od dátumu, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, ku vzniku ktorého mohlo dôjsť počas plnenia dlhodobej zmluvy sú takej povahy, že môžu nadmerne sťažovať výkon práv priznávaných spotrebiteľovi Smernicou 93/13 alebo Smernicou 2008/48, keď nemožno vylúčiť, že počas uskutočnených platieb môže dôjsť k uplynutiu premlčacej lehoty predtým, než sa skončí platnosť zmluvy. Z týchto dôvodov SÚDNY DVOR EÚ tiež uzavrel, že úmysel predajcu alebo dodávateľa, ktorý využil zmluvnú podmienku považovanú za nekalú nemá vo vzťahu k právam spotrebiteľa žiaden význam, preto spotrebiteľ ani nemôže mať povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania predajcu či dodávateľa (bod 63, 64, 65 rozsudok SDEÚ C-485/2019).

85. Vychádzajúc z vyššie uvedených rozhodnutí Ústavného súdu SR a Súdneho dvora Európskej Únie, prihliadajúc k eurokonformnému výkladu ustanovení o premlčaní pri uplatnení nároku zo spotrebiteľských zmlúv, základom ktorých je úvaha, že v prípade spotrebiteľských je významná práve a len subjektívna premlčacia lehota, ktorej začiatok plynutia sa viaže na preukázanie získanú vedomosť spotrebiteľa o dôvodoch zakladajúcich jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd v danom spore za rozhodujúce pre vyhodnotenie včasnosti uplatnenia nároku žalobcov v konaní pred súdom považoval subjektívnu dvojročnú premlčaciu lehotu, ktorá plynula od momentu, kedy sa žalobcovia o dôvodoch vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedeli.

86. Žalobcovia tvrdili, že vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia získali až na základe informácie od svojej právnej zástupkyne, čo vychádzajúc z plnomocenstva udeleného žalobcami tejto ich právnej zástupkyne sa mohlo stať najskôr 26.10.2020. Uvedený dátum súd považoval za rozhodujúci pre stanovenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia (k tomu porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/26/2020 zo dňa 10.06.2021).

87. V tejto súvislosti súd tiež uvádza, samotná skutočnosť, či strana v spore vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore závisí od toho, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 81/2010 z 31. mája 2010), resp. Uznesenie ÚS SR sp.zn. I.ÚS 392/2019-13 zo dňa 26.09.2019 bod 46 odôvodnenia).

88. Pokiaľ teda žalovaný bol toho názoru, že vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia žalobcovia získali skôr, bolo na ňom, aby súdu uvedenú skutočnosť preukázal, resp. na jej preukázanie predložil súdu príslušný dôkaz, resp. navrhol vykonania takéhoto dôkazu, čo však žalovaný neučinil. Súd preto ustálil, že nárok uplatňovaný žalobcami v tomto sporovom konaní nebol premlčaný.

89. V ďalšom sa súd zaoberal žalobcami vznesenou námietkou neplatnosti zmluvy pre nedostatok vôle žalobkyne v 2. rade predmetnú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere vôbec uzavrieť.

90. Žalobcovia a to až v rámci ich písomnej repliky namietali, že predmetná zmluva bola žalobkyne v 2. rade ako spotrebiteľke nanútená popri právnom úkone, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (získanie úveru na nákup tovaru), pričom v danom prípade sa jedná o nedostatok vôle žalobkyne v 2. rade vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným. Uviedli, že, že pokiaľ žalobkyňa v 2. rade chcela získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo jej primárnou pohnútkou, musela podpísať priloženú pretlač listiny.

91. Naproti tomu žalovaný v reakcii na toto tvrdenie žalobcov uviedol, že toto tvrdenie je hrubo zavádzajúce a dokonca vyslovene nepravdivé, poukazujúc jednak na skutočnosť existencie samostatnej kolónky na podpis uvedenej zmluvy pre časť týkajúcej sa revolvingového úveru, a jednak na skutočnosť, že pre čerpanie revolvingového úveru bolo potrebné kreditnú kartu aktivovať, teda sa vyžadoval aktívny úkon zo strany žalobcov.

92. S týmito argumentmi žalovaného sa súd v plnej miere stotožňuje a rovnako je toho názoru, že predmetná zmluva v príslušnej časti, ktorá pojednáva o revolvingovom úvere, nie je neplatná pre absenciu vôle žalobcov takúto zmluvu uzavrieť.

93. V tejto súvislosti súd uvádza, že stále platí stará rímska zásada „právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým“ (vigilantibus iura scripta sunt), ktorá vyžaduje, aby každý zachoval aspoň minimálnu mieru opatrnosti, ku ktorej určite patrí aj znalosť obsahu dokumentu šifrovaného vlastnou rukou.

94. Z obsahu písomnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako aj Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.09.2013 je evidentne zrejmé, že v jej bodoch 18. a 19. jej zmluvné strany samostatne podpisujú ako zmluvu o bezúčelovom spotrebiteľskom úvere, ktorého náležitosti sú vymedzené v Časti 1 uvedenej zmluvy (bod 18. zmluvy), tak aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorého náležitosti sú vymedzené v Časti 2 uvedenej zmluvy (bod 19. zmluvy). Samotný názov predmetnej písomnej zmluvy je označený ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty“, takže už aj tieto okolnosti pri primeranej miere opatrnosti museli žalobcom signalizovať, že predmetný formulár zmluvy sa týka oboch týchto úverov.

95. Pre spochybnenie vážnosti vôle účastníka právneho úkonu nepostačuje subjektívne presvedčenie konajúceho subjektu, že sú tu okolnosti, z ktorých je zrejmé, že jeho vôľa nebola vážna, ale existencia takých okolností, z ktorých druhá strana musela rozpoznať, že vôľa konajúceho nie je vážna. O nedostatok vážnosti vôle nepôjde v prípade, keby konajúci subjekt skutočne nechcel úkon urobiť, pretože k vnútornej výhrade sa pri posudzovaní vážnosti vôle a platnosti právneho úkonu neprihliada (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 429/2014 uverejnený v časopise zo súdnej praxe č. 4/2016 pod číslom 32 na str. 159).

96. Navyše na využitie revolvingového úveru žalobcom musela byť poskytnutá kreditná karta, ktorú tak ako vyššie uviedol žalovaný si títo museli aktívnym spôsobom aktivovať, takže museli vedome konať tak, že si uvedený revolvingový úver aktivujú.

97. Žalobcovia súdu nepreukázali žiadnym dôkazom, že by boli donútení kýmkoľvek podpísať obe časti predmetného formulára zmluvy (t.j. ako bod 18. zmluvy, tak aj bod 19. zmluvy), a preto súd dospel k záveru, že v konaní nepreukázali svoje tvrdenie o tom, že do revolvingového spotrebiteľského vzťahu so žalovaným boli donútení vstúpiť, resp. že pri jeho založení u nich absentovala ich vôľa na takýto právny úkon.

98. Súd si preto ustálil, že predmetná zmluva aj v časti revolvingového spotrebiteľského úveru je platná, resp. nie je neplatná z titulu absencie vôle žalobcov k jej uzavretiu.

99. V ďalšom bolo zásadné či v prípade daného úverového vzťahu medzi stranami sporu existujú určité skutočnosti, v dôsledku ktorých je možné predmetný revolvingový úverový vzťah klasifikovať ako bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho bolo následne povinnosťou žalobcov vrátiť z daného úverového vzťahu žalovanému len tie peňažné prostriedky, ktoré im reálne poskytol bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov im v danom vzťahu účtujúcim.

100. Postupujúc v zmysle vyššie uvedeného súd po preskúmaní listinných dôkazov zistil, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá medzi žalobcami ako spotrebiteľmi a žalovaným nemala všetky zákonom predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle právnych predpisov platných v čase uzavretia tejto zmluvy, a tiež že tou boli dané ďalšie skutočnosti, na základe ktorých je potrebné predmetný úver poskytnutý zo strany žalovaného žalobcom na základe vyššie uvedenej predmetnej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov.

101. Žalobcovia namietali (v rámci svojej písomnej repliky), že v tomto konkrétnom prípade nemožno jednoznačne určiť v akej výške úverového rámca bol žalobcom poskytnutý úver, keďže v zmluve sú uvedené dve výšky úverového rámca a to 5.000 Eur a následne aktuálna výška úverového rámca 600,- Eur, pričom túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom a teda nie je zrejmé, akú výšku

úverového rámca si účastníci zmluvy dohodli. Rovnako tak namietali, že v predmetnej zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška mesačnej splátky. Formulácia, že táto výška predstavuje minimálne 3% z aktuálnej výšky z úverového rámca týmto kritériám nezodpovedá. Jednak spotrebiteľ si musí sám vypočítať príslušné % z aktuálnej výšky úverového rámca, ale navyše je použitá formulácia o minimálnej výške mesačnej splátky, a teda opäť nie je zrozumiteľne a určito vyjadrená táto obligatórna náležitosť zmluvy. Z toho následne žalobcovia vyvodili, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z..

102. Žalovaný sa k týmto výhradám žalobcov žiadnym spôsobom nevyjadril (v písomnej duplike totiž opätovne sa vysporadúval len s otázkou členenia splátok na istinu, úroky a poplatky).

103. Tu len súd poznamenáva, že v príslušnej zmluve sa v súvislosti s výškou mesačnej splátky uvádza že jej výška minimálne 5% z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,-EUR, a nie teda 3% z aktuálnej výšky z úverového rámca ako uvádzali žalobcovia.

104. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ ide o výšku revolvingového spotrebiteľského úveru uvedenú v zmluve dvoma rôznymi sumami, a síce raz ako výška úverového rámca sumou 5.000,- Eur, a raz ako aktuálna výška úverového rámca sumou 600,-Eur, zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ naformuloval zmluvu tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, musia byť v nej jasne stanovené podmienky upravujúce čerpanie úveru a uvedenie, kedy je spotrebiteľ oprávnený čerpať ten-ktorý úverový rámec. K stanoveniu týchto podmienok nedošlo, nie je teda zrejmé do akej výšky boli žalobcovia oprávnení úver čerpať a za akých podmienok.

105. Táto neurčitosť ujednaní o výške poskytnutej sumy úveru je podporená aj samotným reálnym stavom, ktorý panoval v danom úverovom vzťahu, kedy podľa prehľadu úhrad vedeného na žalobcu v 1. rade pod VS: 5014409200, žalovaný tomto v skutočnosti umožnil čerpať jednorázovo úver až vo výške 1.200,-EUR, o čom svedčí záznam z uvedeného prehľadu zo dňa 13.11.2013.

106. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že práve k tejto aktuálnej výške úverového rámca sa viažu aj ďalšie podmienky spojené s poskytovaním úveru, na základe ktorých sa tiež stanovovala hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov platnej v čase uzavretia zmluvy. Predbežné vyhodnocovanie bonity klienta sa má prejaviť práve v určení maximálne prípustnej hranice úveru, ktorý mu je možné poskytnúť, a ktorého výška bude základom pre určenie ďalších parametrov spotrebiteľského úveru, ktoré sú súčasne aj podstatnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., najmä suma nákladov spojených s úverom, ročná úroková sadzba, počet a výška splátok. Len vo vzťahu ku konkrétne určenej výške úveru, môže veriteľ splniť tiež povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Ak sa pre budúcnosť veriteľ a spotrebiteľ dohodnú na vyššom rozsahu úverového rámca, musí tomu predchádzať opätovné overenie bonity spotrebiteľa a dohoda o podmienkach novej zmluvy. Spôsob vymedzenia úverového rámca 600,- EUR až 5.000,-EUR predstavuje pre veriteľa výhodné riešenie napr. aj v prípade prekročenia čerpania úverového limitu, avšak nezodpovedá záujmom spotrebiteľa, ktorého núti zotrvať v záväzku s veriteľom, aj keď navýšenie sumy úveru pri nezmenených podmienkach (úročenia, splácania) môže byť nevýhodné (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/3/20121 zo dňa 08.07.2021).

107. Okrem toho, ako už súd vyššie naznačil, v skutočnosti bol žalobcom jednorázovo poskytnutý vyšší úver (1.200,-EUR), než výška akého aktuálneho úverového rámca, t.j. „nižšia suma úveru“ bola s nimi písomne dohodnutá v predmetnej zmluve (600,-EUR).

108. Vzhľadom na uvedené nedostatky preto súd s poukazom na § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že v zmluve chýba reálne údaje o výške spotrebiteľského úveru.

109. Súd ďalej konštatuje, že určenie výšky mesačnej splátky tohto úveru formuláciou "minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,-Eur" nie je dostatočne určité. Z tejto formulácie ani zo žiadneho iného ustanovenia zmluvy nevyplýva, čo sa považuje za "dlžnú čiastku", či ide iba o dlžnú istinu úveru alebo aj napr. o dlžný úrok, poplatky a poistné. Bez jasného vymedzenia tohto pojmu nie je možné vypočítať 5% z dlžnej čiastky predstavujúcich splátku úveru, preto nie je určitá ani výška splátky. Podľa názoru súdu nie je dostatočne zrozumiteľné, akým spôsobom mala byť výška

mesačnej splátky stanovená, pokiaľ by rozsah čerpanej finančnej čiastky predstavoval napr. 200 ,-- EUR, pričom výška mesačnej splátky je 5 %, ale súčasne nie menej ako najbližší vyšší násobok 300,-- EUR, čo by znamenalo, že hodnota splátky by mala prevyšovať hodnotu dlhu (najbližší vyšší násobok sumy 300,--EUR) t. j. 300×1 je 300,--EUR. Suma mesačnej splátky tak v danom prípade nebola dohodnutá jednoznačne, teda nie je možné určiť bez pochybností jej výšku, čo znamená absenciu určitej a zrozumiteľnej dohody o zákonom vyžadovanej náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.. Zohľadňujúc vyššie uvedené, teda chýba náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z..

110. Vzhľadom na absenciu ako dostatočne určitého vymedzenia výšky spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z.), tak aj dostatočne určitého určenia výšky príslušnej splátky tohto úveru (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.), je potrebné tento úver poskytnutý žalobcom právnym predchodcom žalovaného považovať v zmysle §11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za úver bez úrokov a bez poplatkov.

111. Žalobcovia ako v žalobe, tak aj v písomnej replike namietali nesprávne určenie výšky RPMN v predmetnej zmluve argumentujúc najprv (v žalobe) tým, že (podľa žalobcov) v zmluve uvedená RPMN vo výške 26,59 % nemôže byť nižšia ako úroková sadzba vo výške 26,68 % odvolávajú sa na právny názor uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp.zn. 10Co/672/2014, neskôr (v replike) tým, že RPMN vo výške 45,94% je uvedená pri poskytnutí úveru vo výške 5.000,- EUR, avšak pri poskytnutí úveru vo výške 600,- EUR (tak ako podľa žalobcov bol im poskytnutý) bola RPMN vo výške 26,59%.

112. Naproti tomu žalovaný vo vyjadrení k žalobe, ako aj v písomnej duplike argumentoval tým, že hodnota RPMN je uvedená v zmluve hodnotou 45,94 % a údaj 26,59 % predstavuje hodnotu priemernej RPMN.

113. V tomto smere súd dáva žalovanému za pravdu, že skutočne hodnota RPMN v písomnej zmluve je stanovená hodnotou 45,94 % a žalobcami uvádzaná hodnota 26,59 %, predstavuje hodnotu priemernej RPMN.

114. Súd však uvádza, že táto v Zmluve uvedená hodnota RPMN 45,94 % p.a. , podľa zistení súdu je uvádzaná v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov, keďže táto podľa prepočtu vykonaného súdom kalkulačkou na výpočet RPMN umiestnenou v súdnom registri tunajšieho súdu, je nižšia ako výsledná hodnota zistená súdom podľa tohto prepočtu (50,30 % p.a.). Na túto skutočnosť boli obe strany sporu cestou svojich právnych zástupcov súdom upozornené na pojednávaní konanom dňa 20.09.2021. Vzhľadom na uvedené preto aj táto okolnosť spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a to v súlade s § 11 ods. 1 písm. d./ zákona č. 129/2010 Z.z..

115. V súvislosti s námietkou žalobcov vo vzťahu k neuvedeniu spôsobu započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky v samotnej zmluve, z čoho títo vyvodzovali taktiež bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, že táto okolnosť nemôže spôsobovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov a v tomto smere súd odkazuje na právne závery vyslovené Najvyšším súdom SR v jeho rozhodnutiach a síce v uznesení zo 17. apríla 2018 sp.zn. 3 Cdo 56/2018 (bod 15.1 odôvodnenia), v uznesení z 28. februára 2018 sp.zn. 3 Cdo 146/2017. V predmetnom rozhodnutí (v bodoch 19 až 27), príp. v rozhodnutiach sp.zn. 3 Cdo 146/ a sp.zn. 3 Cdo 56/2018, a v neposlednom rade aj v Uznesení NS SR sp.zn. 8Cdo/121/2019 zo dňa 29.apríla 2020, v ktorom zhrnul vyššie uvedené závery týchto svojich rozhodnutí a na ne odkazoval.

116. Žalobcovia tiež namietli, že predmetná Zmluva neobsahuje podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch adresu a ani bližšie určenie kde je možné podať reklamáciu alebo sťažnosť a na základe uvedeného podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Naproti tomu žalovaný poukázal na to, že povinnou prílohou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých v časti 1. je jednoznačne uvedená adresa žalovaného (U. N. M..N., K. X, XXX XX G.), na ktorú sa žalobcovia mohli kedykoľvek obrátiť pre prípad, kedy by sa rozhodli podať sťažnosť alebo reklamáciu týkajúca sa uzatvoreného zmluvného vzťahu. Uvedený listinný dôkaz však súdu nepredložil. Tiež uvádzal, že adresa žalovaného, na ktorej mohol spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť bola uvedená aj na niekoľkých miestach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a v tejto súvislosti poukázal na záhlavie samotnej zmluvy.

117. V tejto súvislosti súd uvádza, že aj keď v čase uzatvorenia predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené znenie § 11 ods. 1 písm. b./ v spojení s § 9 ods. 2 písm. c/ citovaného zákona bolo síce platné a účinné, podľa názoru súdu uvedená okolnosť, t.j. neuvedenie príslušnej adresy pri eurokomformnom výklade tejto náležitosti zmluvy nemohla sama o sebe viesť k sankcii v podobe straty nároku na úroky a poplatky prináležiace k predmetnému úveru.

118. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v jeho znení platnom a účinnom od 01.05.2018, t.j. na základe novely č. 279/2017 Z.z. už údaj o adrese, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nie je povinným údajom, ktorý sa má uvádzať v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a zároveň podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona od prijatia citovanej novely už absencia tohto údajá nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

119. Ako vyplýva z dôvodovej správy k uvedenej novele č. 279/2017 Z.z. (viď táto správa k čl. XII K bodu 3, 30, 35, 45) uvedená zmena je „Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zabezpečenie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") aj v spojitosti s úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2. Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“. Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“

120. Podľa rozsudku SÚDNEHO DVORA (šiesta komora) z 5. novembra 2019 vo veci C - 331/18 - TE. proti Pohotovosti, s. r. o., (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 331/18“, bod 2 jeho výroku „Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.“

121. Ako vyplýva z bodu 55 a 56 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C - 42/15 - Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 42/15“, „.... pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (pozri analogicky rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, body 63 a 64). Pritom je potrebné konštatovať, že článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 obsahuje takúto harmonizáciu, pokiaľ ide o náležitosti, ktoré musia byť nevyhnutne obsahom zmluvy o úvere.“. Ako sa ďalej v bode 57 a 58 uvedeného rozsudku uvádza „Je nepochybné, že v zmysle článku 10 ods. 2 písm. u) tejto smernice zmluva o úvere musí zrozumiteľne a stručne uvádzať prípadné iné zmluvné ustanovenia a podmienky. Cieľom tohto ustanovenia je však stanoviť povinnosť zahrnúť do zmluvy vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči akékoľvek ustanovenie a akúkoľvek povinnosť, ktoré sa dohodli medzi zmluvnými stranami v rámci ich úverového zmluvného vzťahu. Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“

122. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd uzatvára, že aj keď samotná Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.09.2013 neobsahovala údaj o adrese veriteľa, na ktorom mohli žalobcovia uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, uvedená skutočnosť vzhľadom na vyššie prezentovaný eurokomformný

výklad nespôsobilá, že úver poskytnutý na základe tejto zmluvy, len z toho dôvodu mal byť bezúročný a bez poplatkov, aj keď právna úprava § 11 ods. 1 v tom čase platného a účinného zákona č. 129/2010 Z.z. takýto následok stanovovala.

123. Pokiaľ ide o absenciu termínu konečnej splatnosti, súd sa stotožnil s vyjadrením žalovaného, že konečnú splatnosť úveru je možné presne určiť len pri klasickom úvere, pričom v dojednaniach týkajúcich sa klasického úveru je tento dátum aj riadne uvedený. Aplikovať však rovnaké podmienky na revolvingový úver nie je možné. Navyše aj v prípade termínu konečnej splatnosti platí to, čo súd uviedol pri adrese na reklamáciu, a síce pri eurokomformnom výklade absencia tejto náležitosti nemohla spôsobiť, že úver poskytnutý na základe tejto zmluvy, len z toho dôvodu mal byť bezúročný a bez poplatkov., nakoľko aj táto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere novelou č. 279/2017 Z.z. prestala byť povinným údajom, ktorý sa má uvádzať v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a jeho absencia teda nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru.

124. V súvislosti s námietkou absencie údajov o dobe trvania zmluvy sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že tento údaj je v zmluve uvedený, a síce v časti 2. bod 2.1 uvedenej zmluvy, takže táto námietka žalobcov bola nenáležitá.

125. Posudzovanie otázky charakteru Dohody o zrážkach zo mzdy ako prípadnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu, súd považoval pre rozhodovanie v tomto spore za irelevantné, a preto sa ním ani nezaoberal.

126. Žalobcovia namietali aj neprimeranú výšku úrokovej sadzby vo výške 26,68 %, keďže táto podľa nich prekračovala priemernú sadzbu takýchto úrokov o viac ako trojnásobok, resp. viac ako dvojnásobok, pričom za porovnávajúcí údaj brali priemernú úrokovú sadzbu pri nových spotrebiteľských úveroch pre domácnosti so splatnosťou do 5 rokov vo výške 8,96% a nad 5 rokov vo výške 11,45%. Z toho vyvodzovali neplatnosť ujednania o týchto úrokoch pre ich rozpor s dobrými mravmi. Naproti tomu žalovaný namietal, že relevantným údajom na posúdenie primeranosti príslušných úrokov ako odmeny za poskytovaný úver je priemerná hodnota RPMN vyplývajúca zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 pre kreditné karty.

127. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti § 10d ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., podľa ktorých pri záväzkových vzťahoch vzniknutých pred 1. júnom 2014, sa odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi riadila podľa predpisov účinných do 31. mája 2014, ktoré však výslovne túto otázku neriešili, pričom zároveň podľa tohto §10d ods. 2 platilo, že v prípade úveru poskytnutého v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014 sa na účely tohto nariadenia vlády za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považovala odplata, ktorá nesmela prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

128. V tejto otázke teda súd dáva za pravdu žalobcom, avšak vzhľadom na skutočnosť, že dôvodov, ktoré už súd vyššie uviedol, považoval predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, bližšie sa posudzovaním pravdivosti tvrdení žalobcov už nezaoberal a nevykonával dôkazy na preukázanie týchto tvrdení.

129. Keďže predmetný revolvingový úver vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, žalovanému vo vzťahu k žalobcom vznikol čo do istiny nárok len na vrátenie sumy poskytnutého úveru, resp. platieb ním v prospech žalobcov na tento úver realizovaných, a to v celkovej výške 3.625,18 EUR, ktoré pozostávali zo sumy 1.740,--EUR predstavujúcej celkový objem žalobcami realizovaných výberov peňažných prostriedkov na tomto úverovom prípade, sumy 1.710,18 EUR predstavujúcej celkovú čiastku žalovaným poskytnutých uvedených finančných plnení pre žalobcov (ako to vplynulo z prehľadu úhrad vedeného na žalobcu v 1. rade pod VS: 5014409200) a sumy 175,--EUR predstavujúcej sedem platieb Poistenia Európa po 25,-- EUR.

130. Súd nezahrnul do týchto úhrad v prospech žalobcov sumu 100,--EUR predstavujúcu poistenie platieb BP v desiatich platbách po 10,--EUR.

131. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozporuplnosť ujednania strán sporu v otázke poistenia predmetného úveru. Z obsahu formulára „Prihláška k poisteniu - Poistenie pravidelných platieb (Zmluva o poskytovaní spotrebiteľského úveru „Pôžička U. č. 42625014409009)“, ktorý bol žalobkyňou v 2. rade podpísaný dňa 23.09.2013, je zrejmé, že táto vo vzťahu k predmetnej zmluve prijímala základný súbor poistenia, naproti tomu sa však už v písomnom vyhotovení zmluvy objavuje rozšírený súbor, ku ktorému sa žalobkyňa v 2. rade v rámci vyššie uvedeného formulára nezaviazala. Výška čiastky mesačného poistného v písomnom vyhotovení zmluvy nie je dostatočne určite vyjadrená (jedná sa o percento z bližšie neurčenej sumy, bez jej presného vyčíslenia), navyše nie je z týchto dokumentov zrejmé, že by medzi stranami sporu bolo dojednané poistenie platieb BP v sume 10,--EUR mesačne, ktoré im žalovaný pravidelne účtoval ako to vyplynulo z prehľadu platieb. Najbližšie tejto sume zodpovedala podľa formulára „Základné informácie o poistení pravidelných platieb CTM“ suma poistenia v prípade rozšíreného súboru pre vekovú kategóriu od 31-45 rokov bolo 10,10 EUR mesačne. Avšak ako je zrejmé, obe tieto sumy nie sú rovnaké a navyše suma podľa formulára sa týkala tzv. rozšíreného súboru, a nie základného súboru, s ktorým bola žalobkyňa v 2. rade uzrozmeneá. Súd preto postupujúc podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, podľa ktorých pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, uzavrel, že žalovaný vo vzťahu k žalobcom nemal nárok im účtovať poistenie platieb BP v desiatich platbách po 10,--EUR, t.j. spolu 100,--EUR, a túto suma tak súd nezahrnul do medzi sumy, ktoré boli žalobcom zo strany žalovaného poskytnuté.

132. Žalobcovia dosiaľ na uvedený úverový vzťah vychádzajúc z Potvrdenia o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade 42625014409200 z 22.04.2021 uhradili celkovú sumu 4.291,17 EUR.

133. Súd preto žalovaného zaviazal v prospech žalobcov len na úhradu istiny v sume 665,99 EUR ako rozdielu medzi vyššie uvedenou sumou 4.291,17 EUR ako dosiaľ vykonaných úhrad žalobcami na daný úverový vzťah a sumou 3.625,18 EUR ako sumou vyššie poskytnutých peňažných prostriedkov a žalobu žalobcov v prevyšujúcej časti istiny zamietol, a rovnako tak aj zamietol žalobu aj v časti príslušenstva prísluňajúceho k tejto prevyšujúcej časti istiny, pre ktoré bola žaloba zamietnutá.

134. Uvedenú sumu 665,99 EUR súd žalobcom priznal titulom bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti súd uvádza, že bezdôvodným obohatením podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V súvislosti s existenciou spotrebiteľských právnych vzťahov sa toho času tu objavuje špecifický predpoklad vzniku bezdôvodného obohatenia, ktoré nastáva v dôsledku porušenia zákonných ustanovení upravujúcich náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy sa úver ex lege stáva bezúročným a bez poplatkov (§11 zák. č.129/2010 Z.z.), pričom toto porušenie nemá vplyv na platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako takej. Zmluvný vzťah je v takom prípade založený relevantným právnym titulom, na základe ktorého sú zmluvné strany povinné si navzájom plniť, aj keď zo strany spotrebiteľa v obmedzenom rozsahu, korešpondujúcom s ustanoveniami zmluvy o úrokoch a poplatkoch) /porovnaj bod 40 odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS/43/2020-48 zo dňa 12.05.2020/.

135. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

136. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

137. Žalobcovia si uplatnili v tomto sporovom konaní zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 12.02.2021, kedy uvedený dátum je dňom podania žaloby na súd.

138. K tomuto súd poznamenáva, že vo všeobecnosti možno povedať, že dlžník je v omeškaní vtedy, ak záväzok nesplní v určenom čase, na určenom mieste a dohodnutým spôsobom. Omeškanie dlžníka trvá až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Základnou podmienkou omeškania dlžníka je splatnosť dlhu. Nárok veriteľa je splatný, keď dlžník plnenie, na ktoré je povinný, musí splniť. Splatnosť sa pritom môže určiť určitým dátumom alebo lehotou. K splatnosti nedochádza, keď dlžník môže splniť bez toho, aby bol na to i povinný. Ak deň splatnosti dlhu nie je dohovorený alebo inak určený, môže splatnosť dlhu privodiť veriteľ sám tým, že požiada dlžníka, aby dlh splnil. (§ 563 OZ). Fekete, I : Občiansky zákonník . 3. Zväzok (Dedenie. Záväzkové právo-všeobecná časť). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 416).

139. Teda, aby sa žalovaný s požadovaným plnením dostal do omeškania, musel byť na jeho plnenie žalobcami vyzvaný. V danom spore nebolo nespochybniteľne preukázané, že žalobcovia si nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému uplatnili riadne už pred podaním žaloby.

140. Tak ako už bolo vyššie uvedené nárok veriteľa je splatný, keď dlžník plnenie, na ktoré je povinný, musí splniť. Ak deň splatnosti dlhu nie je dohovorený alebo inak určený, môže splatnosť dlhu privodiť veriteľ sám tým, že požiada dlžníka, aby dlh splnil (§ 563 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia to teda môže byť jedine deň, kedy si tento nárok uplatnil u žalovaného. V danom prípade požiadavka na plnenie zo strany žalobcov bola splnená voči žalovanému až momentom doručenia žaloby v tomto spore, z ktorej bolo zrejmé, akých finančných plnení sa žalobcovia od žalovaného domáhajú.

141. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s uvedeným peňažným plnením tvoriacim nárok z bezdôvodného obohatenia dňom 20.04.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému, ktorá mu bola doručená dňa 19.04.2021. Uvedeným dňom vzniklo žalobcom oprávnenie si uplatňovať voči žalovanému aj úrok z omeškania. Preto súd žalobu žalobcov v časti nimi uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 12.02.2021 do 19.04.2021 vrátane zamietol.

142. V čase omeškania žalovaného s plnením jeho platobných povinností (t.j. k 20.04.2021) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú predstavuje sadzba hlavných refinančných operácií, za obdobie od 16.3.2016 (a nezmenená ani dňa 18.09.2019) doteraz vo výške 0 % p.a..

143. Výšku úroku si žalobcovia uplatnili vo výške 5 %, o ktoré percento by sa inak navyšovala základná úroková miera stanovená Európskou centrálnou bankou, relevantná pre výpočet tohto úroku, teda si ich uplatnili vo výške nepresahujúcej ich zákonnú výšku. Vzhľadom na uvedené preto súd žalobcom priznal úrok z omeškania v nimi uplatnenej percentuálnej výške.

144. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

145. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

146. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

147. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

148. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

149. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalovanému ak úspešnej strane sporu priznal náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu.

150. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalobcov k žalovanej sume bol 43,36 % (665,99 EUR ako priznaná suma istiny /1.535,99 EUR ako celková žalovaná suma istiny =0,4336= 43,36 %) a úspechu žalovaného bol 56,64 % (870,--EUR ako nepriznaná suma istiny / 1.525,99 EUR ako celková žalovaná suma istiny =0,5664 = 56,64 %).

151. Žalovanému ako úspešnej strane sporu tak vznikol nárok na pomernú časť trov konania a to v rozsahu 13,28 %, kedy uvedené percento predstavuje rozdiel medzi percentuálnym úspechom žalovaného a percentuálnym úspechom žalobcov (56,64 % - 43,36 %).

152. Výrok o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

153. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.